

Gonda György köszöntése

Dr. Gonda György államtitkár, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal elnökét 60. születésnapja alkalmából a Minisztertanács nevében szerdán köszöntötte Surlós István, a Minisztertanács elnökhelyettese. (MTI)

Vízzel fűtenek

Elkészült az energiatakarékos fűtési rekonstrukció a martfői Tisza Cipőgyárban. A vállalat termékkutatás-fűtést, amely 1200 méter mélységből hatvannégy-hetven Celsius-fokos meleg vizet szolgáltat, ezt vezették be a központi fűtési hálózatba, s az irodaépületeket, a szociális létesítményeket, valamint munkahelyek egy részét az ösztől már így fűtik.

Ezzel évente négy és fél ezer tonna kőszén takarítanak meg, eddig ugyanis szénrel fűtött kazánokból nyerték a központi fűtés energiáját. Emellett a meleg vízre való átállás körülbelül nyolc és fél millió forinttal kevesebbe került, mint a széntüzelésű kazánhoz esedékes korszerűsítése. (MTI)

Tánc- és iparművészképzés Főiskolás fokon

A Magyar Iparművészeti Főiskola képzési rendszerének korszerűsítéséről és az Állami Balettintézet főiskolává szervezéséről tartottak sajtótájékoztatót szerdán a Művelődési Minisztériumban az intézmények vezetői és a terület irányítói. Nagyszentpéteri Géza, az egyetemi és főiskolai főosztály helyettes vezetője elmondta: 1981-ben született meg az a minisztertanácsi rendelet, amelynek értelmében felül kell vizsgálni és korszerűsíteni kell a felsőoktatási intézmények rendszerét. E döntés alapján készült el az a 15 éves távlati fejlesztési program, amely a hazai művészeti főiskolák továbbfejlesztésével, oktatásának korszerűsítésével foglalkozik. Most a terv megvalósításának első lépéseként került sor a hazai iparművész- és táncművészképzés reformjára.

Dózsa Imre, a balettintézet igazgatója a terveiről, elképzeléseikről egyebek között elmondta: a balettintézet neve a főiskolai rang ellenére is a régi marad, hiszen így vált ismertté az egész világon. Az oktatás főiskolai színvonalára eddig sem volt kétséges senki előtt, s ezen nincs is mit változtatni. Viszont több elméleti, főiskolai tárgyat kívánnak beiktatni a tantervbe, hogy a hallgatók szakmai ismereteinek és az általános műveltségének

szintje is emelkedjen. Speciális szakképzésre, táncpedagógusok, koreográfusok, táncelméleti szakemberek oktatására is vállalkoznak a jövőben.

A jogi-szervezeti helyzet változása — mondotta Dózsa Imre — lehetővé teszi bizonyos eddigi ellenmondások megszüntetését. A kilencévi tanulás után a végzett balettművészek ugyanígy nem kaptak diplomát, így történthetett meg, hogy például a zeneművész kollégákkal egy színhabban dolgozva hátrányos helyzetbe kerültek. Az érettségi utáni, eddig egyéves „művészképző” időtartama két évre emelkedik, az utolsó év színházi, együttesi gyakorlat, s ez alatt főiskolásként ösztöndíjat, s egyéb eddig nem járó juttatásokat kapnak a hallgatók, s diplomát szereznek.

Gergely István, a Magyar Iparművészeti Főiskola rektora többek között hangsúlyozta: azért van szükség az intézményi képzés reformjára, mert az oktatás eddigi céljaiban a főiskola szerkezetében az iparművészettel kapcsolatos társadalmi igények mind az ideig nem érvényesültek megfelelően. Az iparművészeti nevelés korszerűsítésére készített program a környezeti kultúra fejlesztése és az életminőség alakulása közötti összefüggés felismerésének következménye.

Tudatosabb községfejlesztés

A változott gazdasági körülmények hatására megváltoztatták a községi pártbizottságok gazdaságpolitikai irányító és ellenőrző munkájának a szerepét, jelentőségét. Tevékenységükben egyre nagyobb teret kap a községfejlesztési munka. A lakosság fokozott igényei a kereskedelmi, kommunális, szociális ellátásban, a lakásépítésben és a szolgáltatások területén indokolják, hogy a pártbizottságok érdemlegesen foglalkozzanak e kérdésekkel. Ezek azért is előtérbe kerülnek, mert a tervszerű, tudatos fejlesztés elérése a problémák újra-termelődnék, így széles körű társadalmi összefogásra van szükség a lakóhelyek fejlesztése, szelítése érdekében.

A községi pártbizottságok az 1980-ban tartott pártterületi üléseken fogadták el azokat az alapelveket, amelyekre figyelembevételével kell alakítani a településfejlesztés irányait. A VI. ötéves terv időszakában is főként azokra a problémákra összpontosították a figyelmet, amelyekre nincs állami erőforrás, a közhatalmat azonban jelentősen befolyásoló tényezők. A siker mindenütt attól függ, hogy milyen szoros az együttműködés a tanáccsal, a községben működő gazdasági szervekkel, és a társadalmi szervezetekkel. Feltétlenül jó együttműködésre és a testületek összehangolt, jó munkájára van szükség. Fontos a rendszeres tájékoztatás, a fejlesztési feladatok meghatározott időközönkénti egyeztetése, az elhatározott feladatok csomópontjainak kiválasztása, a közeli és a távolabbi célok megjelölése. Mindezeknek megfelelően természetesen elengedhetetlen a lakosság egyetértésének megnyerése. Nem maradhat el a rendszeres ellenőrzés és segítség. Helyes, ha az adott létesítmény befejezésekor részletesen értékelik a munkát, és ez lehet egyben az új feladatok meghatározásának forrása is.

A középtávú és éves fejlesztési tervek kimunkálásában, a beruházások rangsorolásában és a kivitelezési feladatok megvalósításában is részt vesznek a pártbizottságok. Közreműködnek abban, hogy a tanácsok és tömegszervezetek útján a lakosság széles körben megismerje a fejlesztési célkitűzéseket, azonosuljon velük, és egyre többen vegyenek részt a kivitelezésben. A településfejlesztési feladat megvalósításában a pártbizottságok körülmények között politikai munkájára igen nagy szükség van, hasonlóképpen a helyi lehetőségek felismerésében, a kezdeményezésben, a jó irányú elhatározás politikai támogatásában. Jó gyakorlat,

hogy miután a községfejlesztési terveket tanácsulésen jóváhagyták, a pártbizottságok a pártvezetőségek egyes konkrét feladatok megoldásához kéri a gazdasági egységeket, a tömegszervezeteket, a helyi lakosság segítségét.

Sokat tesznek a községi pártbizottságok településük fejlesztéséért, a lakosság jobb eljuttatásáért. A pártbizottságok támogatásával a községi tanácsok a közigazgatási területükön gazdálkodó szervezetekkel együttműködési szerződéseket kötnek a fejlesztésben vállalt teendőket. Kialakult helyes módszer, lenére a problémák újra-termelődnék, így széles körű társadalmi összefogásra van szükség a lakóhelyek fejlesztése, szelítése érdekében.

A községi pártbizottságok az 1980-ban tartott pártterületi üléseken fogadták el azokat az alapelveket, amelyekre figyelembevételével kell alakítani a településfejlesztés irányait. A VI. ötéves terv időszakában is főként azokra a problémákra összpontosították a figyelmet, amelyekre nincs állami erőforrás, a közhatalmat azonban jelentősen befolyásoló tényezők. A siker mindenütt attól függ, hogy milyen szoros az együttműködés a tanáccsal, a községben működő gazdasági szervekkel, és a társadalmi szervezetekkel. Feltétlenül jó együttműködésre és a testületek összehangolt, jó munkájára van szükség. Fontos a rendszeres tájékoztatás, a fejlesztési feladatok meghatározott időközönkénti egyeztetése, az elhatározott feladatok csomópontjainak kiválasztása, a közeli és a távolabbi célok megjelölése. Mindezeknek megfelelően természetesen elengedhetetlen a lakosság egyetértésének megnyerése. Nem maradhat el a rendszeres ellenőrzés és segítség. Helyes, ha az adott létesítmény befejezésekor részletesen értékelik a munkát, és ez lehet egyben az új feladatok meghatározásának forrása is.

Javultak a postások munkakörülményei

A megváltozott gazdasági körülmények között is sikerült teljesíteni a posta éves terveit, s megállítani a postai szolgáltatások színvonalának további romlását — állapította meg a Postások Szakszervezetének központi vezetősége csütörtöki ülésén, amelyen a szakszervezet XI. kongresszusa óta eltelt időszak tapasztalatait összegezték. A beszámoló adatai szerint minden évben kedvezően alakult a posta nyeresége, ezette lehetővé, hogy a költségvetési támogatás csökkenése ellenére javítsák a postások bérszínvonalát, szociális helyzetét és munkakörülményeit. A postások bérfelértékelése az utóbbi három évben 23,1 százalék volt. Ez csökkentette ugyan a más ágazatokhoz viszonyított elmaradást, de nem oldott meg minden gondot.

Az elmúlt időszakban nagy erőfeszítéseket tettek a munkakörülmények javítására: sok régi épületet felújítottak, s jó néhány új postahivatalt építettek, folytatódott a nehéz fizikai munka és a postaforgalom gépesítése, fejlődött a munkavédelem. Ez utóbbival kapcsolatban a központi vezetőség felhívta a figyelmet a munkavédelmi előírások megtartásának fokozott ellenőrzésére.

en változott az egészségügyi ellátás, terebélyesedett a gyermekorvos hálózat.

A lakossági tettekeszséget az is bizonyítja, hogy a megyékben a falugyűléseken évente több százezer állampolgár vesz részt. Többségükben nem követelőznek, hanem a megoldás lehetőségét vetik fel, és a legtöbb felszólaló nyomban megteszi társadalmi felajánlását is. Tovább fejlődött a lakossági szolgáltatás, az ellátás színvonala, a hagyományos szolgáltatás területén a vegy-tisztítás és a háztartási gépek javítása. Kiszélesedett az üzlethálózat, a kereskedelmi ellátásban jelentékenyebb az AFÉSZ-ek és a mezőgazdasági termelőszövetkezetek szerepe. Napjainkban már a falun élő lakosság is egyre inkább igénybe veszi a különféle szolgáltatásokat. A párt- és tanácsi szervek számára nem kis gondot jelent az igények kielégítése, de segítenek abban, hogy a szövetkezetek és a magánkisiparosok szélesített szolgáltatásait, s ezt bővítsék a szövetkezetek is az ártermelés mellett. Különösen azt igyekeznek biztosítani, hogy a kisipari tevékenység is egyre inkább a lakosság sokretű igényeihez igazodjon.

Igen jó gyakorlatot jelent a rendszeres koordináció, ami a községekben kétirányú. Egyrészt a pártbizottságok egybehangolják a helyi gazdálkodó szervek egymás közötti kapcsolatát, másrészt, elősegítik az üzemek, szövetkezetek és a községek együttműködését a közösségi feladatok megoldásában. Általános, hogy a községi pártbizottságok évente egy-két alkalommal koordinációs megbeszélést hívnak össze a területen működő gazdálkodó szervezetek párt- és gazdasági vezetőivel. Ezekon kiemelt hangsúlyt kap, hogy a gazdálkodó szervek részt vegyenek a községfejlesztésben. A követeztes munkát jelzi, hogy egyre több üzem, ipari és mezőgazdasági szövetkezet vesz részt a községi sokoldalú fejlesztésében, az ellátás javításában, a kereskedelmi hálózat és a szolgáltatások zavartalan működésében.

Dr. Arató András

Forró nyár után

Gyülik a télirevaló

Dandárja előtt a nagy őszi munkáknak, lejegyzetelési szünetet tartottak a gazdaságokban. Ha nem is pontosan a naptárban jelölt dátum szerint, de a barackszedés és a szőlőszüret között kicsit szusszanthattak a termés szorgos begyűjtői. Arra is jutott idő, hogy a nemrégiben kiadott intézkedések lehetőségeit fontolgassák az aszály sújtotta vidékeken.

A szárazság kárainak enyhítésére hozott engedelmények, ha sokat nem is, de valamicske reményt adnak a határ mindennapi helytállóinak. Mindez akár új erőt is önthet a csüggedő és valószínű, hogy olajozottabban működik majd a betakarítás gépezete is.

Mert a rendkívüli időjárás ellenére is úgy kell készülni az ősze, mintha mi sem történt volna. Ha apróra is maradt a burgonya, fől muszáj szedni a bokrából, hogy legyen hely az újnak. Ieszik is ezt a legnagyobb akarással a gazdagságokan.

Az Egységes Zöldség- és Burgonyatermesztő Társulás szövetkezeteiben már jó ideje forgatják ki a gépek a gumókat. Sokáig nem is tartahnak a földben az idej krumplic, mert a legkisebb esőre is újból élni kezd a növény, és ahogy mondani szokták, lebabásodik, csicskókat hajt, vagy csirát növeszt. Annak ellenére szükséges a termés behordása, hogy az elmúlt héten hirtelen pangani kezdett a burgonyapiac. Még hetekkel ezelőtt 10—12 forintot is adtak a burgonya kilójáért, mostanra a felére esett visz-sza az ára. Ennek okát nemcsak a termés szaporodásában látják a piacozók, hanem az ilyenkor szokásos óvatosságban is. Tudott a burgonyatermesztők háza táján, hogy őszkezdtek kor meghatározzák a krumplic árát. A biztonságos ellátás érdekében fixálják a fogyasztói árat. A kereskedők ilyenkor nem nagyon vásárolnak, várva a jobb alkalomra.

Sokan sokszor hajtogatják

az idej esztendő komoly helytállásra készüti a gazdálkodókat. Nagyobb a teje a jól szervezett munkának, és természetesen magában hordja minden kockázatot a nagy bukás lehetőségét is. Ez máskor is így van, csak most talán több féltő szem vigyázza a menthetőt. Mert az sem titok — a rég nem tapasztalt aszály ellenére — maradt mi félténi. Ha nem is várható rekordtermés például szőlőből, azért még sokan tele tudják szúrni a hordókat, jut a görbeba is kukorica és répát is lehet veremelni.

A kevéske pihenés után ismét, serénykednek a betakarítók. Főleg a krumplicások lendültek bele a munkába a héten. Forráskúton a Haladás Tsz-ben még van mit szedni a tavasszal ültetett burgonyából. Gyuris Ferenc áttevő szerint a tagok eddig sem télenkedtek, ötven-hatvan vagon krumplic vittek a hűtőházhoz. Ottjártunkkor éppen árurendezés volt. Menyhart Istvánnak, a községből behordott krumplic felelősének is akadt dolga. Eppen akkor indítottak útnak egy rakományt, s azt mérte, porciózta annak rendje és módja szerint. A targoncások — Lippai István és Kókai István — szinte megállás nélkül táncoltatták fürge kis masináikat, ideoda libegve a raklapra illesztett mázsákkal. Ha éppen nem volt mozgatni való zsákos krumplic, akkor a paradicsomos ládákkal szaladtak, ahová kellett. Zajlott a mindennapok egyike, s mindenki tudta a dolgát külön noszogatók nélkül. Gyuris István is, ahogy megérkezett az áruval — igaz, kérésre —, de nyomban átült a másik bogdács autótba, hogy időben behoza az asszonyokat az ebédhez.

Nemcsak árut, árunak való edényt is vitték a hűtőházhoz. Krumplicnak való zsák volt bőven, ezért a zöldértések gyümölcsládákat pakoltak az udvarra. Fodor László azt mondta a

teherautóban, hogy rossz évük van nekik is. Remszé Ferenc kocsikísérő megerősítette, hogy rosszabb a helyzet, mint a korábbi években. Találkozásunkkor például bejárták a fél járást és a várt 80 mázsa fuvar helyett hússzal lötykölődtek be Szegedre. Meggondolták magukat — Öt-tömösön, de leginkább Zákányszekes — a termelők, a paradicsom árának szabályozásakor, és nem vitték a portékát az áfész felvásárló telepre. Az embert, gépet szaggató hosszú, forró nyárban is beszaladták az országot. Szombathelytől Nyíregyházáig mindenfelé jártak az áruval. Hírül se volt annyi portéka, mint máskor — akkor még élfélkor is rakodtak — nem is számolnak többre ezután sem. Az utak mentén látni szépen terebélyesedő tarlókaposztát, fehéredő paprikákat, de azt gazdák elhordják a maguk járművével a kívánt helyre...

M. T.

„Buzgár” Tarjánban

Tegnap, a délutáni órákban váratlan műszaki hiba — csőtörés — miatt le kellett zárni Tarján kettes számú fűtőművének berendezéseit. A 212—217-es, valamint a 201—203-ös épületekben megszünt a vízszolgáltatás — sem meleg, sem hideg vizet nem kaptak az érintett házak. A városgazdálkodási vállalat illetékesétől, Sári Józseftől kapott tájékoztatás szerint a kazánházba bemenő hidegvíz-vezeték tört el. A vállalat munkatársai azonnal megkezdték a hiba elhárítását, s várhatóan mára sikerül helyreállítaniuk a sérült vezetékét.

Nehezíti a munkát, hogy ugyanezen a kazánház állítja elő Tarján 206, 207, 211, 401—403 és 417—419 számú lakóépületeinek meleg vizét is, s ebben az áramkörben már augusztus elejétől egyébként sem volt melegvíz-

szolgáltatás. A rendszer felújítása a vártnál nehezebben haladt ugyanis — a régi vezeték kiváltása és az új bekapcsolása az eredetileg tervezett augusztus 19-i határidőre nem sikerült. Noha a lakókat értesítették és természetesen az augusztusi díjfizetőkör levonják a „fajdalomdíjat”, lapunkhoz is többben fordultak panasszal a hosszú kényeszerű melegvizeszűnet miatt. Az élet, sajnos, a felújítás időszerűségét indokolta a tegnapi csőtöréssel.

Sári Józseftől azt is megtudtuk, hogy a meleg vizet augusztus eleje óta, a hideg vizet pedig tegnap óta nélkülözni kénytelen lakók legkésőbb pénteken délután ismét kinyithatják a csapokat. A törés okozta idővesztéséget a távfűtési főosztály vezetői igyekeznek addigra behozni.

P. K.